

ÚKOL 3

Na podzim roku 2019 se mi dostala do ruky kniha *Generace normalizace* obsahující rozhovory s bývalými absolventy FAMU. Jedním z těchto absolventů byla i režisérka Angelika Hanauerová, která na FAMU studovala v letech 1962-1968. Paní Hanauerová v knize uvádí, že si po vystudování školy namohla najít práci v oboru. Tento problém měli kvůli tehdejší politické situaci i další její bývalí spolužáci. Co mě ale zaujalo, byla jedna věta, kterou paní Hanauerová v souvislosti se zmíněným tématem v knize říká. Cituji: „Když potom vyšla další generace, o čtyři roky mladší než my, kteří nebyli možná natolik ovlivněni těmi reformními komunisty, protože se mezitím na FAMU vyměnil profesorský sbor, tak už získali zaměstnání.“¹ Tento na první pohled nevinný výrok, mě na konec přivedl k otázce, jenž se stala základem pro celou moji práci. Opravdu měli absolventi FAMU, kteří začali studovat na počátku normalizace již pod dohledem obměněného učitelské sboru, lepší výchozí pozici pro získání práce v oboru?

¹ BAREŠOVÁ, Marie; CZESANY DVOŘÁKOVÁ, Tereza. *Generace normalizace*. Praha: Národní filmový archiv, 2017, s. 53.

Režisér – tvůrce, filmař
Film – snímek, dílo
Kantor – učitel, pedagog
Debut – první film, prvotina
FAMU – škola, fakulta